

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 17. ledna 2019 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Michala Zámečnicka a přísedících JUDr. Jarmily Jaškové a Anny Veličkové, **takto:**

Obžalovaný

T. P., nar. XXXXX, XXXXX, bez pracovního poměru, trvale bytem XXXXX, t. č. ve VTOS ve Věznici XXXXX,

je vinen, že

dne 27. 12. 2017, v přesně nezjištěnou dobu od 22:59 do 23:40 hod., v Prostějově, na sportovišti u základní školy Dr. Horáka, fyzicky napadl J.A., nar. XXXXX, a to tím způsobem, že ho opakovaně razantními údery, vedenými na oblast hlavy včetně obličeje a trupu, bil pěstí a kopal nohou, kdy poškozený v důsledku tohoto napadení utrpěl zranění, a to *[anonymizovaný údaj o zdravotním stavu]*,

a uvedeného jednání se dopustil i přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 17. 4. 2018, sp. zn. 2 T 81/2017, který nabyl právní moci dne 18. 7. 2018, odsouzen pro spáchání mj. zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu ve smyslu § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se dopustil tím, že dne 7. 8. 2016 v Prostějově, na Žižkově náměstí, v herně, napadl M.H. dvěma údery na levou stranu obličeje a vzápětí jedním úderem na pravou část obličeje, poškozeného omráčil, tento zůstal ležet v bezvědomí a způsobil mu zhmoždění dolní části obličeje a otřes mozku těžkého stupně a následně obdobným způsobem napadl i K.P. a M.S., kterým způsobil otřes mozku prvního stupně, kdy byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 let se zařazením pro výkon uloženého trestu do věznice s ostrahou,

tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Jedličková.

- jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví a spáchal uvedený čin opětovně.

Tím spáchal

- zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

za tento zločin a sbíhající se zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu ve smyslu § 21 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, a přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, za které byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 17. 4. 2018, sp. zn. 2 T 81/2017, který nabyl právní moci dne 18. 7. 2018, podle § 145 odstavec 2 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **9,5 (devíti a půl) roku.**

Podle § 56 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 73 odstavec 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu **3 (tří) let.**

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se ruší výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Prostějově ze dne 17. 4. 2018, sp. zn. 2 T 81/2017, který nabyl právní moci dne 18. 7. 2018, a spolu s ním další rozhodnutí, která na něj obsahově navazují, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, se sídlem Praha 3, Orlická 4/2020, IČ: 41197518, na náhradu škody částku 61 854 Kč.

Odůvodnění:

1. Na základě dokazování provedeného v hlavním líčení vzal soud za prokázané, že se skutkový děj odehrál tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Soud oproti podané obžalobě nehodnotil jednání obžalovaného jako přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. K závěrům pak soud dospěl na základě výpovědi poškozeného J.A., svědků M.K., J.M., R.K., M.B., na základě znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a na základě listinných důkazů, zejména pak fotodokumentace.
2. **Obžalovaný** se ke spáchání trestné činnosti nedoznal. K věci uvedl, že kontakt na poškozeného A. získal přes M.K., od kterého se dozvěděl, že nabízí motorku Jawa 500 OHC, která byla odcizena panu Z.. Motorka byla obžalovanému nabídnuta, on tedy zavolał majiteli a M.K. domluvil schůzku s těmi, co motorku ukradli, což byl pan Č. a další. S panem Č. se pak sešel u nemocnice i s majitelem motorky se Z., došlo mezi nimi ke konfliktu, pan Č. zavolał policii, přitom šel kolem R.P., který s Č. na sebe hulákali, že „toho gadža musíme zbít“. S panem A. pak obžalovaný komunikoval ohledně motorky s tím, že se musí vrátit. A. pořád něco sliboval. Zhruba čtyřikrát se s A. sešli, ten mu pomáhal s vrácením motorky, obžalovaný neměl důvod jej bít. Poškozený po něm chtěl ochranu proti P. s Č., kteří jej nahání kvůli motorce. Když se měli sejít popáté, tak poškozený obžalovanému nebral telefon, tak ten zavolał svědku K., ten mu pak po nějakém čase zavolał, že pan A. už jde na místo schůzky. Předmětný večer se měli sejít, kdy se měli dohodnout ohledně nějakých záležitostí kvůli odcizené motorce. Poškozený se na schůzku nedostavoval, byl nekontaktní, proto obžalovaný zavolał svědku K., zda by poškozeného nějak nesehnal. Poškozený

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Jedličková.

nebo svědek K. pak obžalovanému napsal, že už se na místo dostavil, proto obžalovaný vyběhl ven a našel poškozeného, jak se trmácí a leží u plotu dětského hřiště. Byl při vědomí, komunikoval s obžalovaným, ten jej vzal do náruče a donesl ho domů. Když obžalovaný poškozeného našel, tak byl pomlácený, skučel, držel se za bok, křičel, že ho bolí břicho. Byl napuchlý, ale že by měl něco roztrženého, vidět nebylo. Doma mu dal na hlavu hadr, ošetřil ho, poškozený mu děkoval a pak jej obžalovaný vyfotil a fotku poslal M. K., aby viděl, „co“ obžalovaný našel. Proč byl na fotce i obžalovaný odůvodnil tak, že neměl jak poškozeného jinak vyfotit, musel ho držet a poslal to M. K., aby viděl, v jakém je poškozený stavu. M.K.pak zajistil odvoz obžalovaného do nemocnice. Obžalovaný ho odvést nemohl, nemá řidičák, domluvil to tedy přes svědka K., domníval se, že to bude tak lepší. Doma u obžalovaného byla ten večer i jeho kamarádka P.Š.. S poškozeným A. se předtím blíže neznali, spory spolu neměly. Za pomoc s motorkou měl poškozený od obžalovaného slíbenou odměnu zhruba ve výši 2-3 tis. Kč. O poškozeném obžalovaný ví, že je uživatelem drog a je to i dealer. Poškozenému z kapsy pak u obžalovaného doma vypadly stříkačky a nějaké sáčky a nádoba na přenos drog.

3. Z výpovědi **svědka J.A.** soud zjistil, že se s obžalovaným T.P. před předmětnou událostí znal zhruba 14 dnů či 3 týdny, viděli se zhruba čtyřikrát. Zkontaktovali se přes kamaráda M.K., neboť od obžalovaného se M.K. dozvěděl, že poškozený by mohl vědět něco o ukradené motorce pana Z.. T. P. tuto motorku pro pana Z. hledal. Nejprve tedy M.K. dělal prostředníka, a pak se viděli s obžalovaným i osobně. Obžalovaný si na poškozeného sehnal číslo a byli i v kontaktu přes SMS. Předmětný večer byli domluveni, že se sejdou u Družby kousek od místa, kde obžalovaný bydlí, poškozený však měl zpoždění, neboť byl u kamaráda Š., od kterého měl převést do XXXXX svému známému peníze a pervitin. Na schůzku přišel pozdě, na telefonáty od obžalovaného nereagoval, ale těsně před příjezdem mu napsal SMS, že už je na místě. Na místo jej přivezl kamarád J.P., který jej vysadil u Družby, a odtud šel poškozený přes hřiště u školy směrem k domu, kde bydlel obžalovaný. Hřiště je atletický ovál, kdy ze strany od Družby, kde vstoupil poškozený, je brána, na druhé straně, kde bydlí obžalovaný, je branka. Na hřišti se potkali, obžalovaný na poškozeného křičel a pak mu dal ránu pěstí na oko. Po této ráně už poškozený neví, co se s ním stalo, a pamatuje si až okamžik, kdy jej v nemocnici budili policisté. Co se dělo mezitím neví, ví, že byl vyfocen, fotografii obžalovaného s poškozeným viděl, když kolovala po Prostějově, ale na okolnosti focení si vůbec nevzpomíná, vůbec neví, že by předmětný večer mluvil např. se svědkem M.K.. Samotné napadení nikdo neviděl, na hřišti v tu dobu nikdo nebyl, byli tam sami s obžalovaným. Poškozený nejprve o vzniklých zraněních uváděl, že mu vznikla pádem z kola, poté uvedl, že jej napadly jiné osoby, a teprve později uvedl, že jej napadl T.P.. Předchozí nepravdivé informace o způsobu vzniku zranění poškozený uváděl ze strachu z obžalovaného P.. Z tohoto důvodu také podepsal v nemocnici revers a z nemocnice odešel, neboť měl strach, že se obžalovaný do nemocnice vrátí. Předmětný večer se měli sejit ohledně informací kvůli kradené motorce, poškozený měl obžalovanému sdělit nějaká telefonní čísla, ale to ani neproběhlo, neboť jej obžalovaný udeřil, první ranou poškozeného vyřadil. Obžalovaný měl u sebe větší částku peněz, (v řízení před soudem uváděl 50 000 Kč, v přípravném řízení 40 000 Kč), jednalo se o finanční prostředky, které vezl půjčit kamarádovi do XXXXX. Nebyly to jeho finanční prostředky, vezl je od někoho jiného. Poté, co se probral v nemocnici, tak u sebe tyto peníze neměl, neměl u sebe ani drogy, které do XXXXX rovněž vezl. Svědek uvedl, že se zná s R.L., že mají spolu nějaké nevyřízené účty, kvůli kterým byl i vyslýchán na policii. Momentálně je trestně stíhán pro výrobu a distribuci drog. Poškozený nejprve svým známým neuváděl, kdo mu zranění způsobil, poté to řekl M.K. a i dalším lidem, to bylo již v době, kdy byl obžalovaný zadržen a on se tedy už tolik nebál. Mluvil o tom i s A.D. či dalšími osobami. V předmětnou dobu svědek žil s přítelkyní J.H., ta o schůzce nevěděla. Poškozený před napadením sjednal obžalovanému schůzku s osobou jménem Č., se kterým se znal, udělal to tak, že si schůzku domluvil jakože on, ale on sám na schůzku nepřišel a přišli tam obžalovaný společně s M.K.. Schůzka se týkala kradené motorky. Č. to pak poškozenému vyčítal. Č. ani jeho známý či někdo jiný z romské komunity nebyli vůči poškozenému agresivní, nevyhrožovali mu, ani jej nenapadli.

4. Z výpovědi **svědka M.K.** soud zjistil, že se s obžalovaným zná zhruba tři roky, byli docela blízcí kamarádi, v současné době si však už tak blízcí nejsou. S poškozeným J.A. se zná zhruba rok. Spory ani nevyřízené účty mezi sebou neměli. Jak se seznámil poškozený s obžalovaným, mu není známo. Dozvěděl se, že obžalovaný pomáhá nalézt ukradenou motorku, která mu byla nabídnuta svědky A. a P.. Tato kradená motorka pak byla předmětem vzájemné komunikace mezi poškozeným a obžalovaným. Předmětný večer se měli poškozený s obžalovaným sejít, toto se dozvěděl svědek od obžalovaného, neboť ten poškozeného sháněl a sdělil mu, že mají domluvenou schůzku. Obžalovaný svědkovi uvedl, že se nemůže poškozenému dovolat, tak mu zavolal svědek, sdělil mu, že jej shání obžalovaný, ten mu na oplátku řekl, že už za obžalovaným jde a tuto věc pak svědek vyřídil obžalovanému. Poté byl u své matky, a zhruba o hodinu později mu přišla MMS zpráva s fotografií, kde byl obžalovaný společně s poškozeným. Z této MMS svědek pochopil, že je poškozený dobitý. On na to nijak nereagoval, a o nějakou další dobu později mu pak volal obžalovaný, jestli by k němu nemohl přijet, že potřebuje zavést poškozeného do nemocnice. Svědek tedy k obžalovanému do místa bydliště přijel. Mohlo to být zhruba tak maximálně dvě hodiny po té MMS. Cesta od telefonátu mu pak trvala zhruba 10 minut. Obžalovaný mu přišel otevřít a řekl, že to asi přehnal. Co tím myslel, svědkovi není známo, nic dalšího k tomu neuvedl. Společně pak vešli do bytu. V bytě ležel na zemi J.A., byl na břiachu, trochu zešikma, nemohl mluvit, upadal do bezvědomí. Nikdo jiný v bytě nebyl. Svědek viděl, že je poškozený zraněný, tak ho opatrně společně s obžalovaným dali do auta a svědek pak odjel s poškozeným do nemocnice. V nemocnici jej pak byl i navštívit, ještě nemohl moc mluvit. Později mu řekl, že si od první rány moc nevybavuje, až to, jak leží v nemocnici, a že na místě byl asi jen T.P., protože o nikom jiném nemluvil. Co konkrétně se mělo na předmětné schůzce řešit, svědkovi není známo. S poškozeným byla těžší komunikace. Pokud se týká záležitosti s kradenou motorkou, zájmem obžalovaného bylo získat kradený motocykl zpět a vrátit jej původnímu majiteli.
5. Z výpovědi **svědka R.L.** soud zjistil, že se zná jak s obžalovaným, tak poškozeným. Jak ke zranění poškozený přišel, přesně svědek neví, vše zná pouze z doslechu. Poškozeného byl navštívit v nemocnici, ale nebyl ještě schopen mluvit. Později pár dní nato mu řekl, že byl zmlácený T.P.. Detaily k tomu neuvedl. Svědek viděl i fotografii, na které je poškozený s obžalovaným. Tato fotografie mu přišla na telefon od známého, kolovala všude. O poškozeném svědek ví, že měl něco společného s drogami, že je bral, on však nikdy nic takového osobně neviděl. Svědkovi je rovněž známo, že poškozený měl předmětný večer u sebe větší část peněz, kdy část těchto peněz bylo jeho, mělo se jednat zhruba o 40 000 Kč. Z doslechu se dozvěděl, že tyto peníze měl poškozený prohrát někde v herně. S poškozeným A. má svědek spory ohledně finančních prostředků.
6. Z výpovědi **svědkyně P.Š.** soud zjistil, že je blízkou kamarádkou T.P., se kterým se zná několik let. 27. 12. 2017 byla večer u obžalovaného doma, přišla za ním na návštěvu, dívali se spolu na videa na YouTube. Během večera jí řekl, že čeká na SMS od člověka, od kterého má získat nějakou informaci ohledně nějakého kradeného motocyklu, že spolu mají schůzku. Vše měl zprostředkovávat M.K.. Obžalovaný se nemohl tomu člověku dovolat. Poté v průběhu večera odešel a zhruba za 7 min. se vrátil s člověkem, kterého viděla svědkyně poprvé v životě, ten měl modré oko, zarudlé rty, bouli na čele. Říkal, že ho přepadli, tak mu společně s obžalovaným pomáhali, dávali mu nějaký ručník. Muž si nestěžoval na bolesti, ale moc nekomunikoval. Nebyl schopen samostatné chůze. Vzhledem k tomu, že mají špatnou zkušenost se záchrannou službou, která za nimi už ve dvou případech nepřišla, tak se rozhodli situaci řešit tím, že zavolali panu K.. U toho ještě svědkyně byla, když K. přijel, už v bytě T.P. nebyla, šla domů. Poté, co obžalovaný přivedl poškozeného domů, tam s ním strávila zhruba 15 min. a odešla, byla přítomna focení selfie obžalovaného s poškozeným. Přestože si poškozený na nic nestěžoval a měl jen boule, nevypadal dobře, a proto se rozhodli mu pomoci prostřednictvím M.K.. Jak celá záležitost dopadla, se dozvěděla od M.K., že byl převezen do nemocnice a že je v pořádku. Když byl u ní doma, tak poškozenému z oděvu vypadly injekční stříkačky. Svědkyně s obžalovaným poškozeného nijak neprohledávali.

7. Z výpovědi **svědka J.M.** soud zjistil, že pracuje u Policie ČR v Prostějově na oddělení ve skupině toxikologů. V prosinci roku 2017 bylo oznámeno z Nemocnice Prostějov, že u pacienta našli nějakou látku a mohlo by se jednat o drogy. Svědek tedy v rámci svého zaměstnání jel na místo, převzal dva malé igelitové sáčky s bílým a se žlutým práškem a malé digitální váhy. Vzhledem k tomu, že pacientem byl J.A., o kterém z místní znalosti svědek ví, že s drogami má hodně co do činění, tak se látky zajistily. Věci vydal primář oddělení. Poškozený nebyl ve stavu, kdy by mohl komunikovat, byl napojen na přístroje. Poté svědek přivezl ještě protokol o odebrání věci, poškozený byl zrovna při vědomí, ale nebyl schopen mluvit, poškozenému proto svědek předal předvolánku, kterou poškozený podepsal, a tím to bylo skončeno. O věci svědek informoval kolegu, a začátkem ledna 2018 pak svědek měl řešit údajný pád poškozeného z kola. Vzhledem k tomu, že jej měl předvolaného kvůli drogám, tak jej rovněž vyslechl k této věci. Poškozený popřel, že by sáčky byly jeho, stejně tak digitální váhy. Poté uvedl, že spadl z kola, čemuž však svědek nevěřil a poškozenému to řekl. Ten reagoval tak, že z kola nespádl a byl napaden. Nejprve neuváděl osobu, která jej napadla, a proto svědek protokol ukončil. Když si poté povídali dál, tak poškozený uvedl, že ví, kým byl napaden, ale nechce, aby to jméno kdekoliv bylo uvedeno, neboť má z této osoby strach. Svědek si získal důvěru poškozeného, a proto mu poškozený sdělil, že byl napaden mužem, kterému se říká V.. Z místní znalosti pak svědek ví, že se jedná o T.P.. Věc si pak převzala obecná kriminálka. Na poškozeného nebyl činěn žádný nátlak, poškozený nakonec věc řekl sám, uvedl jméno V., neuváděl, že by přišel o nějaké peníze v souvislosti s napadením. O poškozeném je svědkovi známo, že byl v minulosti odsouzen za výrobu drog. O T. i P. pak ví, že byl prověřován a stíhán kvůli spoustě napadení dalších osob. Důvodem napadení měla být odcizená motorka, ale více se poškozený k věci nevyjadřoval.
8. Z výpovědi **svědka M.B.** soud zjistil, že se zná jak s obžalovaným (z výkonu trestu), tak s poškozeným, žádný bližší vztah však mezi nimi není. O napadení poškozeného nic neví, z doslechu se nejprve dozvěděl, že ho měli napadnout romští spoluobčané, poté že to měl být obžalovaný. Toho se na to přímo ptal, a ten popřel, že by poškozeného napadl. O obou aktérech ví, že byli ve výkonu trestu, o poškozeném mu je známo, že působil na drogové scéně.
9. Z výpovědi **svědka R.K.** soud zjistil, že obžalovaného zná od narození přes jeho otce, se kterým svědek boxoval. Obžalovaný už jako dítě začal chodit na box, a někdy od roku 1996 či 1997 začal boxovat za DT Prostějov. V klubu strávil hodně hodin, někdy v roce 2001 či 2002 odboxoval dva či tři zápasy, nikdy však nebyl oficiálně registrován jako sportovec. Hodně trénoval, svědek se jej snažil dobře připravit, poté však měl úraz na lyžích, někdy kolem roku 2004 či 2005 a od té doby to bylo s obžalovaným horší, kdy trochu polevil v tréninku, ale svědek se jej snažil stále mít pod dohledem, neboť u sportu neměl čas na lumpárny. V roce 2012 však měl svědek úraz a nad obžalovaným ztratil kontrolu. Obžalovaný však na tréninky stále pravidelně chodil. Obžalovaný má dobré srdce, má však výbušnou povahu a těžko snáší autoritu. Byl jedním z nejlepších boxerů, byl to velký dřič, od přírody talent nebyl. Byl v těžké váze, až v supertěžké váze. Profesionální zápasy nikdy neboxoval, pouze přípravné zápasy za juniory.
10. Ze **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství znalce MUDr. Michala Zeleného** soud zjistil, že poškozený utrpěl úrazovou trhlinu sleziny, krev v dutině břišní, slezina musela být i chirurgicky odstraněna. Dále došlo k [anonymizovaný údaj o zdravotním stavu]. Bez lékařské péče nelze předpokládat, že by poškozený zranění přežil. Závažné poranění v podobě trhliny sleziny odpovídá přímému tupému násilí velké intenzity působícímu na oblast levého boku. Slezina se nachází v dutině břišní pod bránicí, je krytá 9.-11. žebrem. K roztržení sleziny může dojít i bez vzniku zlomeniny žeber. Toto poranění vzniká zpravidla působením aktivního násilí ze strany druhé osoby, v úvahu připadají především intenzivně vedené kopy do této lokality, nebo komprese při razantním dupnutí na trup. Z pasivního mechanismu se s těmito poraněními lze setkat při pádech z výšky, při dopravních nehodách, při pádech na vystupující oblouk, překážku nebo hranu, tedy např. na okraj vany pádem v koupelně, muselo by tedy jít o pád na nějakou hranu či např. vystupující oblý balvan nebo něco pevného, nemohla by to

být rovná plocha. Poranění obličejového skeletu odpovídá přímému tupému násilí působícímu do oblasti pravé tváře, toto může vzniknout razantně vedenými údery pěstí nebo kopem. Vzhledem k tomu, že jsou zranění popsána ve vícero lokalitách, lze předpokládat násilí působící na oblast obličeje opakovaně, opakované údery pěstí, kopy či jejich kombinace. S tímto násilím souvisí i otřes mozku a zavzdušnění očnice. Poranění jsou zcela jednoznačně a bezesbýtku vysvětlitelná aktivním násilím ze strany druhé osoby, kdy se v první fázi útoku mohlo jednat o prudký razantně vedený úder či údery pěstí na oblast obličeje, následně mohlo dojít k pádu poškozeného, a na jeho hlavu a trup mohl být veden vysokou intenzitou útok ve formě razantních kopů, na ležící tělo poškozeného mohlo být rovněž intenzivně dupnuto. Poškozený [anonymizovaný údaj o zdravotním stavu]. Utrpěné poranění v dutině břišní je poraněním těžkým a závažným a život ohrožujícím. V oblasti hlavy pak opakovaným tupým násilím velké dopadové intenzity mohlo rovněž dojít k poranění závažnějšímu až život ohrožujícímu. V případě otřesu mozku, který u poškozeného proběhl, kdy dojde k násilí na hlavu, dochází k částečné ztrátě paměti, i za situace, kdy poškozený zůstane při vědomí, tak si nemusí situace, které následovaly po otřesu mozku, pamatovat. Je to věc, které je možno sledovat např. při různých sportovních kláních, kdy dojde k srážce např. fotbalistů či hokejistů, čili dojde k násilí na hlavu, a člověk se pak snaží vstát, pohyby jsou nekoordinované a on si pak událost nepamatuje, a to i za situace, kdy je při vědomí. Pokud se týká pasivního násilí v předmětném případě, tak k zranění v oblasti břicha by muselo dojít pádem na nějaký oblý balvan či na nějakou hranu, ke zranění hlavy a obličeje by muselo dojít nějakými opakovanými pády do nějaké strže či podobně. Pádem z kola nemohla tato zranění vzniknout. Poškozený jako pacient sice narušil léčebný režim, když se nechal předčasně propustit z nemocnice, ale to nemusí nutně vést k nějakým komplikacím, v tomto případě nebyla třeba reoperace, a pokud se pacient subjektivně cítí dobře, může být z nemocnice propuštěn i dřív, vznik možných komplikací s tím nemusí souviset. Pokud byl pak v moči poškozeného po příjmu nalezen amfetamin, tak to vůbec nic neříká, neboť amfetamin v moči může zůstat velmi dlouho, a amfetamin se vyskytuje i v klasických lécích, které jsou na chřipku.

11. Ze **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie znalců PhDr. Pavla Koldy a MUDr. Bohumila Navrátila** soud zjistil, že obžalovaný v době spáchání trestného činu netrpěl duševní chorobou či psychózou, byla u něj diagnostikována [anonymizovaný údaj o zdravotním stavu]. Rozpoznávací i ovládací schopnosti obžalovaného nebyly narušeny. Obžalovaný má sklon ke zneužívání návykových látek, především benzodiazepinů, hypnotik, ale závislý na těchto látkách není. Nebyl prokázán vliv návykových látek na rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného v inkriminované době. Porucha osobnosti obžalovaného se nijak léčit nedá. Jednání obžalovaného v inkriminované situaci bylo účelového charakteru, silové sebeprosazení mělo v iniciální fázi instrumentální charakter, v další fázi mohlo dojít k dominanci afektivní složky intuitivního zpracovávání situace, aby v následné fázi došlo opět k převaze dominanci účelové. Obžalovaný je jedinec se sklony k impulsivnímu jednání, afektivní labilitě, problémy ve složce kontroly emocí. Psychický stav obžalovaného k poškozenému lze z psychologického hlediska považovat za spíše účelový. Obžalovaný má sklony k agresivnímu sebeprosazení. Z hlediska prognózy dalšího vývoje osobnosti nelze v případě absence významné změny, především v náhledu a postoji samotného obžalovaného předpokládat nějakou pozitivní společenskou změnu. Obžalovaný je schopen zapamatovat si prožitky a vjemy, a tyto věrohodně reprodukovat, za předpokladu, že takto chce činit. Možnosti resocializace obžalovaného jsou velmi omezeny, obžalovaný se aktuálně nachází na stupni 5 z šestistupňové škály. Z forenzně psychiatrického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný.
12. Soud ve věci provedl i **listinné důkazy**. Z protokolu o ohledání věci, mobilního telefonu svědka M.K., a z fotodokumentace soud zjistil konverzaci obžalovaného se svědkem K., a rovněž fotografii, kterou zaslal obžalovaný svědkovi K., na které je vyobrazen společně s poškozeným J.A.. Z protokolu o ohledání věci, mobilního telefonu svědkyně Š., a z fotodokumentace pak soud zjistil vzájemnou komunikaci svědkyně Š. a obžalovaného. Ze spisu Okresního soudu v Prostějově

sp. zn. 2 T 81/2017 soud zjistil, že rozsudkem ze dne 17. 4. 2018, který nabyl právní moci dne 18. 7. 2018, byl obžalovaný odsouzen mj. i pro zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se dopustil dne 7. 8. 2016 v Prostějově na Žižkově náměstí, kde napadl M.H. dvěma údery na levou stranu obličeje, a vzápětí jedním úderem na pravou část obličeje, kdy poškozeného omráčil, a následně obdobným způsobem napadl i K.P. a M.S., kterým způsobil otřes mozku 1. stupně. Za to mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 4 let se zařazením pro výkon trestu do věznice s ostrahou.

13. Návrh na doplnění dokazování dalšími důkazy v podobě svědeckých výpovědí svědků Z.P., A.D., J.H. soud zamítl jako nadbytečné, neboť všechny tyto osoby, byť byly k soudu předvolány, se opakovaně nedostavily, a navíc celou událost znají pouze z doslechu a u samotného napadení nebyly, nemohly by tedy k věci přinést nic nového. Stejně tak soud zamítl návrh na výslech svědka J.P., kdy ani tento samotnému napadení přítomen nebyl a nemůže tedy k věci nic nového uvést. Soud rovněž zamítl návrh na výslech svědků označených obhajobou jako P. a Č., neboť ani tito u napadení nebyli a nemohou tedy svou svědeckou výpověď přispět k objasnění celé věci. Tyto důkazy byly proto zamítnuty jako nadbytečné. Soud rovněž zamítl návrh na připojení policejního spisu ohledně aktuálního trestního stíhání svědka A., neboť takový důkaz je zcela nadbytečný, když existenci trestního stíhání svědek nijak netajil a pro rozhodnutí v této věci není podstatné, pro co je svědek stíhán.
14. Soud po takto provedeném dokazování zhodnotil všechny důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a vzal po zhodnocení těchto důkazů za prokázané, že obžalovaný T. P. dne 27. 12. 2017 v přesně nezjištěnou dobu mezi 22:59 a 23:40 hod. v Prostějově, na hřišti u ZŠ Dr. Horáka napadl J.A., a to tím způsobem, že ho opakovaně razantními údery vedenými na oblast hlavy včetně obličeje a trupu, bil pěstí a kopal nohou, kdy poškozený v důsledku tohoto napadení utrpěl zranění, a to *[anonymizovaný údaj o zdravotním stavu]*. Tohoto jednání se obžalovaný dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 17. 4. 2018, sp. zn. 2 T 81/2017, který nabyl právní moci dne 18. 7. 2018, odsouzen pro spáchání mj. zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, když v Prostějově dne 7. 8. 2016 napadl celkem tři osoby. Za to mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 4 let se zařazením pro výkon trestu do věznice s ostrahou.
15. Obžalovaný se ke spáchání trestné činnosti nedoznal. Na svou obhajobu uvedl, že s J.A. byl v kontaktu kvůli kradené motorce, která byla odcizena jeho známému, panu Z., kdy se snažil pro pana Z. motocykl získat zpět a věděl, že poškozený A. má o tomto motocyklu informace. Předmětný večer měli domluvenou schůzku, na kterou se měl poškozený dostavit mnohem dříve, obžalovaný jej opakovaně naháněl, nemohl se mu dovolat, a proto přes M.K. poškozenému vyřídil, ať už na místo schůzky přijde, což on tedy nakonec učinil. Obžalovaný, když se pak na místo schůzky dostavil, tak našel obžalovaného zraněného, odnesl jej domů, ten mu řekl, že jej přepadli, poděkoval obžalovanému za pomoc, obžalovaný společně se svou kamarádkou poškozeného ošetřili, zavolali svědka M.K., neboť mají špatnou zkušenost se sanitkou a ten pak odvezl poškozeného do nemocnice. Obžalovaný popřel, že by to byl on, kdo poškozenému zranění způsobil. S poškozeným se nijak blíže neznali, žádné spory mezi sebou nemají.
16. Obhajoba obžalovaného je vyvrácena zejména výpovědí poškozeného J.A., dále pak také svědeckou výpovědí svědka M.K., kdy z výpovědi poškozeného J.A. jednoznačně vyplývá, že osobou, která jej předmětný večer na hřišti u školy Dr. Horáka v Prostějově poblíž bydliště obžalovaného napadla, byl právě obžalovaný T.P.. Svědek A. byl v této věci vyslechnut dvakrát, jednak v přípravném řízení a jednak v rámci hlavního líčení, a ve všech podstatných skutečnostech se výpověď poškozeného shoduje. Poškozený uvedl, že se s obžalovaným znal krátce, kdy spolu byli v kontaktu právě kvůli kradené motorce, a předmětný večer měli spolu schůzku, kdy měl poškozený obžalovanému předat nějaká telefonní čísla, či nějaké kontakty ohledně odcizené motorky. Na schůzku však přišel se značným zpožděním, kdy je mu známo, že jej předtím obžalovaný sháněl, a on však na jeho telefonáty nereagoval. Když přišel na místo schůzky, tak na

něj obžalovaný zakřičel, udeřil jej pěstí do obličeje a víc si k události poškozený nepamatuje. Osobou obžalovaného jako útočníka si však byl poškozený jist. Soud o věrohodnosti poškozeného A. nepochybuje, když jeho výpověď v přípravném řízení, i v řízení před soudem se ve všech podstatných okolnostech shoduje. Oproti přípravnému řízení pak poškozený navíc přiznal, že drogy, které byly u něj nalezeny, byly skutečně jeho, když přiznal, že tyto drogy převážel od jednoho kamaráda k druhému, a to společně s větší částkou peněz, která u něj nalezena nebyla. Je pochopitelné, že v přípravném řízení, kdy byl vyslýchán jako svědek, se k vlastnictví drog neznal, a to s ohledem na to, že si byl vědom toho, že by mohl být pro to trestně stíhán. V současné době také pro výrobu a distribuci drog stíhán je, a za této situace už svědek přiznal vlastnictví drog, které u něj nalezeny byly. I tuto okolnost soud hodnotí jako znak toho, že je poškozený v rámci nyní projednávané věci svědkem věrohodným. Navíc, jak vyplynulo z výpovědi poškozeného, ale i obžalovaného, oba aktéři se téměř neznají, nemají mezi sebou žádné spory či nevyřízené účty, a soud tedy nezaznamenal žádný důvod, proč by si měl poškozený vymyslet, že jej napadl obžalovaný T. P.. Soud nezaznamenal žádnou okolnost, proč by chtěl poškozený obžalovanému svou výpověď ublížit. Naopak z výpovědi poškozeného vyplynulo, že nejprve neoznačil obžalovaného jako útočníka proto, že z něj má strach. Proto nejprve uváděl, že upadl z kola, poté, že byl napaden jinými osobami, a teprve později označil jako útočníka obžalovaného. Tato okolnost je s přihlédnutím k trestnímu rejstříku obžalovaného i k výpisu z evidence přestupků pochopitelná, neboť je zřejmé, že obžalovaný se opakovaně dostává do konfliktu se zákonem, opakovaně je řešen kvůli napadení jiných osob, což koneckonců vyplynulo i z výpovědi svědka J.M., příslušníka Policie ČR, který obžalovaného rovněž zná jako problémovou osobu, která je opakovaně řešena kvůli napadení jiných osob. Dá se tedy uzavřít, že obžalovaný T.P. má v místě svého bydliště, tj. v Prostějově, pověst rváče a agresivního člověka, a proto je zcela pochopitelné, že měl poškozený z obžalovaného strach a z tohoto důvodu jej nejprve nechtěl označit jako skutečného útočníka. Poté, co byl obžalovaný zadržen, pak uvedl, že útočníkem je skutečně obžalovaný, a soud o tom nijak nepochybuje.

17. Výpověď poškozeného A. totiž není v tomto směru zcela osamocena. Z výpovědi svědka M.K. vyplývá, že poté, co mu obžalovaný zaslal fotografii selfie, na které je zachycen on společně s poškozeným, a poté, co jej kontaktoval, ať za ním přijede do místa bydliště, že potřebuje pomoc, tak při prvním kontaktu mu obžalovaný sdělil, že to asi přehnal. Nic bližšího k tomu sice neuváděl, ale z tohoto vyjádření je zřejmé, že se obžalovaný před svědkem K. nechtěně podřekl, když v podstatě sám sebe označil jako útočníka. Veškerá další vysvětlení, která ze strany obžalovaného v tomto směru zazněla, jsou zcela nelogická. Rovněž je naprosto nelogické jednání obžalovaného, který se hájil tím, že nechtěl zavolat sanitku a radši zanesl poškozeného domů, aby mu pomohl, a pak jej nechal odvést kamarádem do nemocnice, když má se sanitkou špatné zkušenosti. Obžalovanému, pokud nechtěl v celé věci nikterak figurovat, pokud by skutečně našel poškozeného již zraněného na místě činu, nic nebránilo v tom zvednout telefon a zavolat sanitku i anonymně. Ta by na místo tak jako tak dorazila a poškozenému by pomohla. Obžalovaný však naproti tomu naprosto nelogicky s těžce zraněnou osobou manipuluje, dopraví poškozeného k sobě do místa bydliště, kde mu poskytuje jakousi neodbornou pomoc, a místo toho, aby i za této situace, kdy je zřejmé, že poškozený musel mít velké bolesti, zavolat sanitku, ani v tomto případě to neudělá, místo toho si s poškozeným pořídí selfie a teprve pak volá kamarádovi, aby ten poškozeného odvezl do nemocnice. Takovéto jednání je naprosto nelogické a takto by si žádný normální člověk nepočínal. Rovněž vysvětlení obžalovaného, proč pořizoval fotografii poškozeného společně se svojí osobou, tzv. selfie, je nelogické, když uvedl, že musel nějak poškozeného držet a jinak ho vyfotit nemohl. K důvodu pořízení selfie pak uvedl, že fotografii pořídil a poslal M.K., aby mu uvěřil, že je potřeba, aby pomohl. Z výpovědi svědka K. však vyplynulo, že nejdříve mu byla zaslána ze strany obžalovaného fotografie s předmětným selfie, a teprve poté po nějaké době jej obžalovaný kontaktoval s tím, aby mu přijel pomoci. Je zcela nelogické, aby, pokud obžalovaný našel těžce zraněného poškozeného, si s ním ještě pořizoval selfie. Z předmětného dokazování spíše vyplývá, že se obžalovaný chtěl pochlubit.

18. Soud tedy po provedeném dokazování dospěl k jednoznačnému závěru, že útočníkem, který způsobil poškozenému těžká zranění je T.P. a nikdo jiný. Verzi obžalovaného se snažila svou výpovědí částečně podpořit svědkyně P. Š., kdy však soud zaznamenal z její výpovědi tendence obžalovanému pomoci a její výpověď nehodnotí jako věrohodnou s ohledem na to, že se jedná o blízkou kamarádku obžalovaného. Její výpověď je navíc v rozporu s dalšími důkazy, jednak s výpovědí svědka M.K., a v neposlední řadě také s výpovědí svědka J.A..
19. Soud tedy na základě provedených důkazů dospěl k závěru, že se poškozený s obžalovaným setkali na hřišti u ZŠ Dr. Horáka v Prostějově a obžalovaný poškozeného napadl. Napadl jej údery pěstí a kopy nohou, a to do oblasti hlavy, obličeje a trupu. Toto vyplývá ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství znalce MUDr. Zeleného. Z výpovědi znalce a ze závěru posudku jednoznačně vyplynulo, že zranění, která byla poškozenému způsobena, zejména pak to nejzávažnější, *[anonymizovaný údaj o zdravotním stavu]*, vznikla na základě intenzivního násilí, které působí na oblast trupu, přičemž znalec jednoznačně vyloučil, že by k těmto zraněním mohlo dojít vznikem pasivního násilí, např. pádem z kola. Jednoznačně k němu došlo zapříčiněním třetí osoby, v tomto případě tedy obžalovaného. Znalec se rovněž vyjádřil ke způsobu vedení útoku, když uvedl, že zranění sleziny bylo způsobeno kopy nohou, kdy je obvyklé, že takováto zranění, která jsou způsobena útokem třetí osoby, jsou způsobena tím, že tato osoba intenzivně, značnou silou kope do oblasti hrudníku, popř. že na tento hrudník dupne. Rovněž četnost a závažnost zranění v obličeji byla způsobena jak údery pěstí, tak velmi pravděpodobně i kopy nohou. Je tedy možné uzavřít ze závěrů znaleckého posudku, že obžalovaný na poškozeného útočil nejen údery pěstí, ale rovněž kopy nohou, a způsobil mu závažná poranění, která nakonec vedla k *[anonymizovaný údaj o zdravotním stavu]*. Obžalovaný tak poškozenému způsobil těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku, když mu poškodil životně důležitý orgán, *[anonymizovaný údaj o zdravotním stavu]*.
20. Uvedeného jednání se pak obžalovaný dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 17. 4. 2018 odsouzen za spáchání mj. zločinu ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se dopustil 7. 8. 2016 v Prostějově na Žižkově náměstí, kde v herně napadl celkem tři osoby, kterým způsobil otřesy mozku těžkého stupně, bezvědomí a otřes mozku 1. stupně. V případě obžalovaného je tak splněn znak opětovnosti. Obžalovaný se nyní uvedeného jednání dopustil opětovně, tak, jak má na mysli ust. § 145 odst. 2 písm. g) tr. zákoníku, neboť se uvedeného jednání předtím, než napadl J.A. již jednou dopustil. Již v srpnu 2016 spáchal zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, a poté v prosinci 2017 se takovéhoho činu dopustil opětovně. Soud tedy dospěl k závěru, že se obžalovaný shora uvedeným jednáním dopustil zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) tr. zákoníku, když jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví a takovýto čin spáchal opětovně. Pokud se týče formy zavinění, pak soud hodnotil jednání obžalovaného jako jednoznačný úmysl přímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy obžalovaný chtěl způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. Obžalovaný je osobou, která trénuje box, jak vyplynulo z výpovědi svědka R.K., tréninku se věnoval pravidelně, a to i v době, kdy došlo ke spáchání trestné činnosti, věděl tedy, že je osobou, která má větší sílu, že má výraznou fyzickou převahu nad poškozeným a útoky vedl cíleně, razantně na oblast, kde jsou uloženy důležité orgány, tj. na hlavu a horní polovinu těla. Byl si vědom své síly, byl si vědom toho, že je osobou trénovanou v boxu, a věděl a chtěl poškozenému způsobil těžkou újmu na zdraví, což se mu také povedlo.
21. Soud se rovněž zabýval přičetností obžalovaného. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, psychologie, znalců PhDr. Pavla Koldy a MUDr. Bohumila Navrátila, zejména pak tedy z psychiatrické části posudku jednoznačně vyplynulo, že obžalovaný v době spáchání trestného činu netrpěl žádnou duševní chorobou či psychózou, trpěl pouze smíšenou poruchou osobnosti, což je však věc medicínsky neléčitelná, nejedná se o psychózu či nějakou psychickou vážnou chorobu, jeho rozpoznávací i ovládací schopnosti byly v době spáchání trestného činu plně zachovány a obžalovaný tak nese plnou odpovědnost za své jednání.

22. Oproti podané obžalobě pak soud nehodnotil jednání obžalovaného jako přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaný sice napadl poškozeného na místě veřejnosti přístupném, což školní hřiště zcela nepochybně je, koneckonců ani jeden z obou aktérů incidentu již dávno nejsou žáky základní školy a přesto se oba na dětském hřišti potkali, avšak stalo se tak v nočních hodinách, jedná se o místo, které není běžně navštěvováno veřejností, a jak vyplynulo z výpovědi poškozeného J.A., kromě T.P. nikdo jiný na místě incidentu nebyl a rovněž nebylo zjištěno, že by si tohoto incidentu kdokoliv všiml. S přihlédnutím k místu spáchání trestného činu, které sice je veřejnosti přístupné, ale v nočních či pozdních večerních hodinách zde běžně veřejnost není, a s ohledem na to, že kromě aktérů incidentu se na místě nikdo jiný nenacházel, dospěl soud k závěru, že jednání obžalovaného nelze hodnotit jako přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.
23. Při úvaze o druhu a výši trestu vyšel soud ze všech kritérií ust. § 39 tr. zákoníku o účelu a ukládání trestu. K osobě obžalovaného soud zjistil, že byl mnohokrát projednáván pro přestupek pro různé přestupky a mj. i pro přestupky proti občanskému soužití spočívající v násilném jednání vůči jiným osobám. Dále pak bylo zjištěno, že obžalovaný byl v minulosti mnohokrát soudně trestán, přičemž několikrát byl i trestán za násilnou trestnou činnost, či trestnou činnost spojenou s násilím, a to i k citelným nepodmíněným trestům odnětí svobody. Tyto okolnosti obžalovanému přitěžovaly. Stejně tak mu přitěžovalo to, že trestná činnost zanechala na poškozeném trvalé následky v podobě *[anonymizovaný údaj o zdravotním stavu]*. Polehčující okolnost pak soud na straně obžalovaného nenašel žádnou.
24. Obžalovanému byl za podmínek stanovených v § 43 odst. 2 tr. zákoníku ukládán trest za nyní stíhanou trestnou činnost, a za sbíhající se trestné činy ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, a výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, a maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, za které byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 17. 4. 2018. Nyní projednáváná trestná činnost je totiž v souběhu s trestnými činy, za které byl obžalovaný tímto rozsudkem odsouzen. Nejprísněji trestným z projednáváné trestné činnosti je zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) tr. zákoníku. Obžalovanému hrozil trest odnětí svobody od 5 do 12 let. Jak již bylo výše uvedeno, soud na straně obžalovaného shledal několik přitěžujících okolností, polehčující okolnost pak soud nenašel vůbec žádnou. Při ukládání trestu soud rovněž přihlédl k závěrům znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, kdy znalci hodnotí možnost resocializace obžalovaného na šestibodové stupnici číslem 5, tj. pouze jako částečnou, dočasnou a méně pravděpodobnou. Soud přihlédl k tomu, že obžalovaný byl již v minulosti za násilnou trestnou činnost několikrát trestán, několikrát projednáván pro přestupek, avšak nevzal si z toho vůbec žádné ponaučení a soud u něj nezaznamenal žádnou sebereflexi v tomto směru. Soud s ohledem na to, že na straně obžalovaného našel pouze přitěžující okolnosti, pak uložil obžalovanému trest v horní polovině zákonné sazby § 145 odst. 2 tr. zákoníku, tj. trest odnětí svobody v trvání 9,5 roku. Soud přistoupil k uložení takového trestu zejména z toho důvodu, aby chránil společnost před obžalovaným, když o nápravě obžalovaného s ohledem na jeho věk a trestní minulost již nemůže být řeč. Pro výkon trestu pak soud obžalovaného dle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou, kdy s ohledem na výši trestu jiný typ věznice nepřípadal do úvahy.
25. S ohledem na to, že byl obžalovanému ukládán souhrnný trest, pak soud zopakoval trest zákazu činnosti ze shora citovaného rozsudku Okresního soudu v Prostějově spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu tří let.
26. Soud rovněž rozhodl o náhradě škody. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojila Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, která se připojila s náklady za léčbu poškozeného J.A. v částce 61 854 Kč, přičemž svůj nárok řádně doložila, k trestnímu řízení se připojila včas. Náklady léčby poškozeného J.A. vznikly v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného T.P., neboť

zranění, která byla léčena, způsobil poškozenému právě obžalovaný, soud dospěl k závěru, že za náklady za léčení nese plnou odpovědnost, a proto mu byla uložena povinnost, aby poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR nahradil škodu ve výši 61 854 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. řádu).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. (§ 249 odst. 1, 2 tr. řádu)

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání. (§ 253 odst. 3 tr. řádu)

Brno 17. ledna 2019

Mgr. Michal Zámečník v. r.
předseda senátu